

Jūreivio daina - Andrius Mamontovas

Aš toks vienišas jaunas jūreivis,
Mindaui svetimo uosto gatves,
Ieškau knaipės kur gaučiau išgerti,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.
(x2)

Aš rūkau tiktai stiprią taboką,
Nesvarbu man prie ko tai prives.
Mano laimė man sukelia juoką,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.
(x2)

Štai tos durys, kur įpila vynu,
Kur dainuoja ir daužo taures,
Aš taip pat su visais jas daužysiu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.
(x2)

Įeinu tas duris atidaręs,
Ir nužvelgęs visas merginas,
Atsisėdu į kampą prie stalo,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.
(x2)

Kai viena tu merginų prieina,
Pajuntu jos aistringas rankas,
Dar įsipilu vynu į taureę,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.
(x2)

Ji paklausia: ko ieškai čia broli?
Negi tau taip negaila savęs?
Atsakau jai, kad nieko nenoriu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs
(x2)

Ji pasiūlo išeit pasivaikščiot,
Aš žinau, kur mane ji nuves,
Sutinku, nors gal to ir nereikia,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs,
(x2)

Tai jau buvo gal tūkstantį kartų,
Ji man taria: aš noriu tavęs!
Aš jai pinigų duodu iš anksto,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.
(x2)

Atsibudęs pro viešbučio langą,
Pamatau savo laivo bures,
Išeinu neištaręs nei žodžio,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.
(x2)

Aš toks vienišas jaunas jūreivis,
Mindaui saulėtas Nidos gatves,
Nežinau ar kada čia sugrįšiu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.
(x2)

Em Am

Em Am

Em Am

Dm Am, E, A